

УЗМИ СВЕ ШТО ТИ БОГ ПРУЖА

Чује се ѿесма

„Узми све шѣо ѿи
живоѿи ѿружа“.

Неко ѿева само рефрен.

Прво ѿласно, а заѿим се звук
уѿишава и ѿуби у ѿозадини.

ПРИПОВЕДАЧ:

Шетао се млади Растко,
До далеког стиг'о села,
Зачула се нека песма—
Чудна, туђа, ал' весела.
За песмом је Растко иш'о,
Па у трње неко пао,
Кад изађе на чистину —
Виде да је залутао.

РАСТКО:

Чудна песма — занимљива.
Шта ли то у себи скрива?
Лепо звучи то што тврди...
Ал' ми нешто у њој смрди!

Све што живот пружа, нуди
Дал' могу да узму људи?
Да разумем то не могу,
Молићу се за то Богу
Учитеља да пошаље
Са којим ћу ићи даље.

(моли се на коленима)

ПРИПОВЕДАЧ:

Мрак ће скоро, две прилике црне
Иду лако као да су срне
И молитву у себи говоре.
Ноге су им доле, мисли горе.

РАСТКО:

Монаси су, Боже, твоји људи,
Кроз њих са мном Ти,
Господе, буди,
Кроз њихова уста
са мном збори,
На питања моја одговори.

МОНАСИ:

Помаже Бог!

РАСТКО:

Бог Вам помог'о!

ПРВИ МОНАХ:

Изгледаш, синко, уморно много.
Не ваља стазама многим ићи —
Тако до циља не можеш стићи.

ДРУГИ МОНАХ:

Мораш се држати једнога пута,
Снагу и време губи ко лута.

ПРВИ МОНАХ:

Где је двор Немањин?
Да ли би знао?

РАСТКО:

Ја сам син Немањин...
Залутао.

ПРВИ МОНАХ:

(гледа у мапу)
На мапи пише:
Право, не скрећи!
Такав је и пут
Ка правој срећи.

ДРУГИ МОНАХ (*с уздахом:*)

Ићи ка Богу тешко је,
тесно,
Не смеш да скрећеш
ни лево ни десно.
(наставља радосно и бодро):
Ал' тај пут тесан
нама не смета.
Бог вреди више од целог света!

ПРВИ МОНАХ:

Не може се и са Богом
И с ђаволом скупа бити,
Јер ћеш једног заволетати,
А другог ћеш одбацити.

Ево најзад раскрснице!
Десно нам је црква света,
Кафана је с леве стране...

*(из ње се чује ѿсма: Узми све...
Монаси брзо зајуше уши)*
Ал' ми бука из ње смета!
Право идеш к милом двору,
Назад ти је мрачна шума;
Да л' одједном можеш ићи
На сва ова чет'ри друма?

РАСТКО:

„Узми све што живот пружа“ –
Те се песме сада плашим,
Схватио сам, одлучио –
Желим ићи путем вашим.

У срцу се рађа зора...
Позива ме Света Гора!
Желим да служим Господу снажно,
Јер све је друго пролазно, лажно...
Срећа света трње је што гребе...

ДРУГИ МОНАХ:

Бога ћемо молити за тебе.

ПРВИ МОНАХ:

Да сачуваш те намере свете,
Јер си младић, такорећи дете.
Кад година неколико мине,
Враћамо се опет овде, сине...

РАСТКО:

Што да чекам годинама
Вратићу се сада с вама!

Срећа тела – то је трње,
А срећа је душе – ружа,
Бирај шта је ближе небу –
УЗМИ СВЕ ШТО БОГ ТИ ПРУЖА!

Илустровао Сара Илић